

14. Da Bonden han vilde ad Skoven gaa.

Dansk Folkemelodi.

Allegro.

1 Da Bon - den han vil - de ad Sko - ven gaa, han
 der en Kra - ge hop - pen - de saa; den Bon - de gik og
 gjor - de Om - svøb, og ef - ter ham sted - se Kra - gen løb.

2. Da tænkte den bange Bonde ved sig:
 Den Krage en Hex er visselig.
 Og Bonden han vendte til Byen igjen:
 Jeg tror, den Krage vil bide En.

3. Men Konen hun svarte ham paastand:
 Naar hørte du Krager bide en Mand?
 Med Bøsse han gik nu til Skoven hen,
 Der saa han Kragen hoppe igjen.

4. Og Bonden satte Bøssen for sit Knæ,
 Saa skjød han Kragen ned af det Træ.
 Det rygtedes vidt og bredt om Land,
 At Bonden var en saa drabelig Mand.

5. Og straks kom der Bud fra Bispens Gaard
 Hvor blev den Krage, du skjød igaar?
 „Af Hovedet gjorde jeg Kirke-Knap,
 Af Næbet saa gjorde jeg Tønde-Tap.

6. Med Fjædrene takked jeg alt mit Hus,
 Af Tællen jeg støbte mig tolv Pund Ljus.
 Af Skindet jeg syde mig tyve Par Sko,
 Foruden to Tøfler, jeg skænkte min Møer.

7. Af Kjødet jeg salted mig Tønder og Kar,
 Foruden en Steg, jeg forærte min Fa'er.
 Af Skroget jeg bygte min Husbond et Skib,
 Saa stolt som i Kongens Flaade det gik.

8. Af Tarmene snoede jeg Takkel og Reb;
 Af Fødderne gjorde jeg Møge-Greb.
 Af Stjærtten jeg gjorde Hatte-Gevær,
 Som Fruer nu bære i Solskins-Vejr.

9. Nu skal den Krage ej bide mig mer.
 Der meget Underligt i Verden sker.
 Om Nogen vil sige, at det er Tant,
 Saa sværger jeg paa, at det er sandt.

Folkevise.